

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De neceßitate currendi ad Sacerdotes pro remediis spiritualibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

III. PUNCTUM.

HINC ergo manifeste patet, ut quod est precipuum in Confessione, non fiat, nisi ad sit Sacerdotis directio, Cum illa animorum conversio &aversio à rebus creatis, quæ est præcipua Confessionis pars, vix aliter bene fiat: Ac proinde patet etiam necessitas adeundi Sacerdotis, ubi agitur de re talis momenti, qualis est Confessio, Quid enim anime sentis? quanti illud ad salutem referre putas, bene aut male confiteri? *Si salisulsum fuerit, in quo illud condieris?* dicebat Dominus, hoc est, si Confessio, quæ reparandis aliis malis est destinata, mala & perversa ipsa sit, quo tandem alio modo reparabitur? At quo modo non erit mala, si nullus est dolor? Qualis autem erit dolor, si nulla est averfio animi à peccato, seu

Marc. 9.

à re cui peccatum est adjunctum? Aut quis tandem modus illius sanctæ averfionis procurandæ, si tibi, & naturæ depravatæ relinqueris, quæ non obstante qualibet gratiâ vix patietur se privari, & averti ab eo, quod nimis amat, nisi à perito Sacerdote difficultas mitigetur, & via quodammodo complanetur? Adeone grave est communicare cum Illo, de modo ritè confitendi, cui non est grave confiteri?

Hoc fit itaque fixum ratumque, ut quàm studiosè vis debite conteri, & reconciliari Deo, tam verè desideres erudiri & dirigi à Sacerdote, ut quod præcipuum est in hoc negotio, præcipuè impleas. *Si videris sensatum, evigila ad eum: & gradus ostiorum illius exterat pes tuus.*

Eccles. 6.

Vide Dominicam 4. in Adventu.

FERIA QVARTA.
DE NECESSITATE RECVRRENDI
AD SACERDOTES, PRO REMEDIIS
SPIRITUALIBUS,

*Si fuerit plaga lepra in Aedibus, ibit, cuius est domus, nuntians Sacerdoti,
& dicet, quasi plaga lepræ videtur mihi esse in domo mea; at
ille præcipiet, ut efferant universa de domo.*

Levit. 14.

VERITAS PRACTICA.

Ne dicas, sufficiens mihi sum. Eccles. II.

RATIO EST, Quia vel id omnino credis, vel non credis. Sed si non credis te sufficientem tibi esse, non est id dicendum. & recurrere debes ad Sacerdotem; Quod si id credis, hoc ipso magis ad eum tibi est recurrendum, ut te vana illa & damnosissima præsumptione liberet.

Ergo si te credas sufficientem tibi esse, si ve non credas, debes semper recurrere ad Sacerdotem, nec dicere sufficiens mihi sum.

I. PUNCTUM.

TANTUM erat lepræ malum ut parietibus domesticis sæpè adhæreret, atque inde periculum esset, ne in personam transiret, & perniciosam illis afferret, unde illi-

co jubebantur Judæi adire Sacerdotem, ut remedium futuro malo, ne grassaretur, ordinaret.

Sic planè nobis idem contingit, in nostris affectibus: Adhærescunt rebus domesticis, etiam si à nobis pulsati sint & excussi: redibunt, & invadent hominem, nisi remedium adhibeatur, & nisi propterea Sacerdos adeatur. *Coinquinatio- nes illa sunt mundi, de quibus S. Petrus, quas qui fugerunt, his rursus implicati superantur, & fiunt eis posteriora deteriora prioribus.* In hunc finem aptissimè Sapiens, à quo delumptra est Veritas nobis hodiè proposita; *Ne dicas, quid est mihi opus, & quæ erunt mihi ex hoc bona? Ne dicas, sufficiens mihi sum, & quid ex hoc pessimabor?* Quod enim in hac materia maximè cavendum, illud est, ne quis se satis sufficientem dicat, nec proinde aliò sibi recurrendum putet. Sed planè id vitium dicere & sentire; *Ne dicas,*

Eccles. II.

Nam vel id gratis dices, licet non sentias ita esse; vel ferò & ex animo ita putabis, ita credes; ita dices ut credis, & ita credes ut dices. Utrum è duobus

Reg. 16.
Prov. 24.
 è duobus ? Ne dissimula ; Deo teste loqueris,
 Dominus intuetur cor, Si dixeris, vires non sup-
 petunt, aut etiam suppetunt, qui inspector est
 cordis, inquit Sapiens, ipse intelligit, & Servato-
 rem animæ tuæ nihil fallis, reddetque homini ju-
 xta opera sua, Est autem alterutrum necessariò
 tibi dicendum, O necessitatem aperiendi pe-
 ctoris ! quid enim proffit Eum celare, quem la-
 tere nihil potuit ?

II. PUNCTUM.

Jer. 8.
Eccles. 3.
 SED si non ita sentis, & te insufficientem putas,
 qui pravis tuis affectibus remedium efficax af-
 ferre possis : certe obligaris pro ea quam de salute
 & perfectione tua habere debes, curâ & sollicitu-
 dine, illum adire Sacerdotem qui provideat, &
 medeatur. Cùm enim tot sint à Christo Do-
 mino instituta remedia, nimis probrosum es-
 set, non his uti, & eorum defectu salutem in
 discrimen vocare. Numquid resina non est in
 Galaad, aut medicus non est tibi ? Quare igitur
 non est obducta Cicatrix ? quid responderes, nisi
 quod neglexeris & Medicum & medicamenta,
 contra ac præcipitur : *Da locum medico, etenim
 Dominus creavit illum, & non discedat à te,
 quia opera ejus sunt necessaria ; est enim tempus
 quando in manus illorum incurras.*

*in consi-
der.*
 Quod si te sufficientem tibi putas, & idcirco
 non alium esse adeundum credis ; Vide quid
 dicas, etiam si tu ipse medicus spiritualis & Sa-
 cerdos esses ; falleris, nimis de te præsumis, &
 illa præsumptio tantum est malum, ut hoc ipso
 magis alius tibi sit adeundus, quo magis te tibi
 sufficientem putas. An ignoras medicum quan-
 tumvis peritum non posse sibi mederi, sed
 alium esse adhibendum ? Quia videlicet
 amore proprio sic impeditur, ut quod aliis re-
 medium aptè ordinaret, non possit sibi præscri-
 bere aut usurpare, At nonne id verius in mor-
 bis, & remediis spiritualibus ? Nonne tibi natura
 magis corrupta est, & depravata, ut quod aliis
 diceres faciendum, tibi si non dicas, vel di-
 centi non obedias ? *Illud firmissimum tenendum
 inquit sanctus Basilii, omnium difficillimum esse
 se ipsum cognoscere & curare ; propterea quod
 naturaliter quisque se ipsum amet, Quod si spe-*

ctas ordinationem divinam, quæ ad medicam
 corporalem pro sanitate corporis, unumquem-
 que mittit ; quanto magis eam spectare debes
 in hoc negotio, cum ita de sanitate animæ pro-
 curanda statuerit Deus, ut gratiam, quæ dicitur
 Discretionis spirituum & sine qua nemo aptus
 est ad dirigendas animas, dederit tantum Ecce-
 siæ ad alios curandos, non ad seipsum. Est enim
 gratia ex his quæ dicuntur gratis datæ, quæ non
 nisi ad alios dantur. Denique audi S. Augusti-
 num : *Nisi quisque adjuvetur à superiore, nullo
 modo sibi est idoneus, ut sese tantis miserarum
 implicamentis expediat.* Tu contra non verebe-
 ris dicere : *sufficiens mihi sum.* O præsumptio-
 nem animi, si sic de te sentis ! O cœcitatem, si
 non vides hanc sensus tui præsumptionem !
*Quia dicis quod dives sum, & nullius ego ; &
 nescis quia tu es miser, & miserabilis, & pauper,
 & cæcus, & nudus.* Hæc verba sæpius tibi sunt
 ingerenda,

1. Cor. 12.

*De Serm.
Dom. in
monte c 3*

Apos. 3.

III. PUNCTUM.

NE dicas igitur, *sufficiens mihi sum* : Et si ve-
 ridè revera sentias, seu non : semper tibi re-
 currendum ad alium, si verè sapias. Attende ad
 hæc duo verba, *verè sapere*, nam qui sibi sa-
 pientes videntur, ut nihil aliis egere putent, sa-
 pientes quidem sunt, si d non verè sapientia, si
 Sapientem & Apostolum audis. *Vidisti hominem
 sapientem sibi videri, inquit ille, magis illo spem
 habet insipiens ;* Hic autem : *Nolite esse pru-
 dentes apud vosmetipsos, prudentia carnis mors
 est ;* unde S. Bernardus. *Qui se, inquit, ma-
 gistrum sui facit, se stulti discipulum constituit,
 & omnia illi desunt, qui sibi nihil deesse putat ;
 Nec pòdeat adire alium, cùm apud omnes hæc
 sit recepta consuetudo, ut in nostris negotiis
 peritos quosque consulamus, & his magis cre-
 damus quam nobis. Alioquin perversus est ille
 pudor, de quo sapiens, *Pro anima tua ne con-
 fundaris dicere verum : est enim confusio addu-
 cens peccatum, & est confusio adducens gloriam
 & Gratiam.* Denique illa etiam atque etiam
 divina revolve Monita : *Ne innitaris pru-
 dentia tua. Ne sis sapiens apud
 remetipsum,**

Prov. 26.

Rom. 8.

& 12.

*In episto-
lis.*

Eccles. 4.

Prov. 3.